

ПРАВНИЧО-УПРАВЛІНСЬКА СТРАТЕГІОЛОГІЯ: ОСНОВИ І ВЗАЄМОДІЯ З ДЕРЖАВОТВОРЧИМ ПАТРІОТИЗМОМ НАЦІЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

КАРПІНСЬКИЙ Борис Андрійович - доктор економічних наук, професор, професор кафедри публічного адміністрування та управління бізнесом Львівського національного університету імені Івана Франка

ORCID ID: 0000-0001-5996-7724;

КАРПІНСЬКА Олена Борисівна - кандидат юридичних наук, адвокат

ORCID ID: 0000-0001-7698-8404

УДК 342.1:342.7

DOI: <https://doi.org/10.32782/LAW.UA.2023.4-2.14>

Вперше запропоновано узагальнені засадничі положення щодо системи правничо-управлінської стратегіології, які розкривають її змістове наповнення за взаємодії з державотворчим патріотизмом нації в умовах мирного періоду та воєнного стану. Так, правничо-управлінська стратегіологія на засадах державотворчого патріотизму нації – це дієвий підхід до управління, який оптимально поєднує в собі як правовий аспект, стратегічне планування, так і національний патріотизм з метою формування й зміцнення держави, виходячи з її інтересів. Виходячи з цього, сутнісне наповнення правничо-управлінської стратегіології на засадах державотворчого патріотизму полягає в цілеспрямованому синтезі правових засад із національними цілями й патріотизмом для забезпечення стабільності, захисту і активізації розвитку держави та її громадян на багаторівневих етапах становлення.

Обґрунтовано, що в умовах воєнного стану правничо-управлінська стратегіологія на засадах державотворчого патріотизму нації вже конкретизовано спрямована на ефективне забезпечення захисту як інтересів, так і безпеки держави та її громадян. Значення правничо-управлінської стратегіології в умовах воєнного стану полягає в системному поєднанні правових і стратегічних підходів з державотворчим патріотизмом та реальним першочерговим зобов'язанням до безпеки й захисту нації в найскладніших обставинах.

Доведено, що характерною особливістю воєнного стану в правничо-управлінській стра-

тегіології на засадах державотворчого патріотизму нації стає зміщення традиційних підходів до конкретного й оперативного врахування через них ситуації та надзвичайних обставин. Зокрема, більш ємно виділяється в таких підходах екстремальний пріоритет безпеки, оскільки через його дотримання й забезпечується безпека нації. Інші ж аспекти, включаючи економіку, соціальний розвиток й права громадян, можуть підпорядковуватися цьому пріоритету. Логічно, що правники і управлінці повинні приділяти підвищену увагу на забезпечення обороноздатності та захисту держави від зовнішніх агресивних викликів. Практика доводить, що воєнний стан обумовлює потребу в мобілізації ресурсів, включаючи фінанси, промисловість, трудові й природні ресурси, для потреб оборони та забезпечення діяльності національного господарства.

Наголошено, що оптимальне управління в умовах воєнного стану базується на базових принципах як державотворчого патріотизму нації, так і захисті національних інтересів з урахуванням правничих аспектів.

Ключові слова: право, громадянин, правничо-управлінська стратегіологія, державотворчий патріотизм нації, воєнний стан, управління, розвиток, ресурс, взаємодія.

Постановка проблеми

Ефективність цивілізаційного розвитку залежить від оптимальності прийнятих стратегіологічних рішень з відповідним законодавчо-нормативним забезпеченням, а з ними й вибору стратегій їх реалізації. Водно-

час, характерними ознаками правових умов, у яких функціонують сучасні держави, стає їх динамічність й невизначеність. Саме тому, одним з пріоритетних управлінських чинників, використання котрого може реально забезпечити державі конкурентоспроможність у глобальному ринковому середовищі та сприяти посиленню її рейтингових позицій, стає належним чином обґрунтована стратегіологія розвитку. Об'єктивно, що така стратегіологія повинна враховувати розвиткові тенденції й тренди та базуватись на інноваційних засадничих положеннях, тобто у своїй фундаментальній основі передбачати ефективність використання різнотипних ресурсів з урахуванням інтересів громадянина-споживача, забезпечуючи означене відповідною законодавчо-нормативною базою. Окрім того, стратегіологія розвитку держави з позиції управління повинна містити не лише ідеологічну домінанту з програмним переліком запланованих дій та способів їх досягнення, але й урахувати виникнення можливих правових суперечностей, щоб вчасно приймати управлінські рішення та адаптуватися до мінливих умов середовища. Зокрема, для України пріоритетне місце в ній має відводитись жорстким особливостям воєнного стану та забезпеченню територіальної цілісності й обороноздатності в умовах повномасштабної війни з державою-анексором [1–2].

Стан дослідження проблеми

У науковій літературі часто дискутуються питання, які стосуються тих чи інших проблемних питань стратегіології розвитку держави чи її територій. Так, у працях як вітчизняних науковців, серед яких – Д. Белов, Г. Головач, С. Головатий, С. Євдокіменко, О. Кузьмін, В. Лемак, А. Луць, Р. Майданик, О. Макаренков, С. Максимов, О. Оверчук, Н. Оніщенко, М. Оніщук, Н. Пархоменко, С. Погребняк, П. Рабінович, М. Савчин, О. Святоцький, Ю. Тодика, В. Шаповал, Ю. Шемшученко, так і зарубіжних – R. Bird, G. Dent, D. Doran, R. Dubey, M. Giannakis, R. Gropas, P. Iglesias-Rodriguez, L. Lopucki, D. Mee, S. Park, A. Triandafyllidou, W. Weugauch та ін., представлено правничо-управлінську сутність стратегії розвитку сві-

ту й господарства, їх національні відмінності та узгодженість із генеральною стратегією держави; розглянуто характерні чинники, які впливають на прийняття рішення щодо вибору стратегії за прояву конкретних виробничих ситуацій [1, 3–13].

Однак, незважаючи на значну кількість наукових публікацій, ще не сформовано узагальнений підхід до системного поєднання правового забезпечення і врахування патріотизму громадян в умовах воєнного стану. У цьому контексті пріоритетності набувають підходи, які взаємодоповнюють поєднують право із засадничими положеннями стратегічного управління з врахуванням конституційно-патріотичних зусиль громадян.

Об'єктивно, що на такі процеси можуть додатково накладатись ще швидкозмінні процеси, зокрема, фінансові кризи чи воєнні дії. Обмеженість результативних наукових праць за проблематикою та потреба й обумовили спрямованість цього дослідження.

Метою цієї статті є формування основ правничо-управлінської стратегіології на засадах державотворчого патріотизму нації, виділення її базових принципів та завдань, виходячи з потреб оперативного врахування через них ситуації та надзвичайних обставин, в умовах воєнного стану.

Виклад основного матеріалу

За своїм сутнісним наповненням, *правничо-управлінська стратегіологія* – це сучасний підхід до логічного формування й управління юридичними питаннями в організаційних структурах, який поєднує як правовий аналіз, так і стратегічне планування для досягнення оптимальної ефективності в програмних бізнес-цілях. Загалом, пріоритетна особливість правничо-управлінської стратегіології полягає в тому, щоб розглядати правові аспекти як не просто обмеження, але і як потенційні можливості щодо досягнення більшого успіху організації в її стратегічних цілях.

Базові аспекти правничо-управлінської стратегіології включають:

– *інтеграцію правового підходу в управління*, тобто правничо-управлінська стратегіологія передбачає, що правовий аналіз по-

винен бути задіяним, вбудованим у процеси управління організацією. Практично правники спільно з менеджерами розглядають юридичні аспекти прийняття стратегічних рішень ще на етапі формування;

- *стратегічне планування*, виходячи з неї, передбачається планування дій з урахуванням можливих правових обмежень і ризиків. Означене дозволяє уникнути юридичних проблем і додаткових витрат у майбутньому;

- *нарошування ділової цінності*, тобто правники спільно з управлінцями працюють над тим, як можна використати юридичні можливості для створення додаткової ділової цінності, наприклад, захищаючи інтелектуальну власність або оптимізуючи оподаткування на етапах виробництва та продажу продукту;

- *управління ризиками*, тут вона передбачає ідентифікацію та управління правовими ризиками, щоб зменшити можливі негативні наслідки для організації;

- *співпраця з експертами*, тобто включається співпраця з юридичними експертами та зовнішніми консультантами для забезпечення оптимального правового супроводу.

Об'єктивно, що інтеграція правничо-управлінської стратегіології з доктриною державотворчого патріотизму нації органічно зсовує увагу на її патріотичну доміную. Значимо, що державотворчий патріотизм нації (*state-creative patriotism of nation*) – це все, що народ загалом та кожен громадянин, зокрема, роблять в інтересах творення незалежної, суверенної, цивілізованої держави. За своєю природою означений патріотизм можливо оцінювати на основі використання двох фундаментальних підходів: якісного та кількісного (податкового) [3, с. 30–33; 4, с. 8–9].

З врахуванням наведеного, *правничо-управлінська стратегіологія на засадах державотворчого патріотизму нації* – це дієвий підхід до управління, який оптимально поєднує в собі як правовий аспект, стратегічне планування, так і національний патріотизм з метою формування й зміцнення держави, виходячи з її інтересів. Сутнісне наповнення правничо-управлінської стратегіології на засадах державотворчого патріотизму полягає в цілеспрямованому синтезі правових засад з національними цілями й патріотизмом для забезпечення стабільності, захисту і активізації розвитку держави та її громадян на багаторівневих етапах становлення.

Рис. 1. Законодавчо-нормативне забезпечення правничо-управлінської стратегіології на засадах державотворчого патріотизму нації

Джерело: власна розробка.

Базові аспекти правничо-управлінської стратегіології на засадах державотворчого патріотизму нації містять (рис. 1):

– *національний інтерес*, тобто основою стає розуміння та узагальнене визначення національних інтересів і цінностей. Зокрема, правники і управлінці спільно визначають, які правові й управлінські дії сприяють захисту та підтримці національних інтересів у різних сферах;

– *законність і правопорядок*, тобто через її реалізацію забезпечується дотримання законності та правопорядку в державі. Правники відіграють пріоритетну роль у забезпеченні дотримання законів і правил у всіх сферах життя;

– *стратегічне планування*, тобто вона ґрунтується на стратегічному плануванні, щоб визначити, які заходи доцільно здійснити для досягнення національних цілей і захисту відповідних інтересів;

– *захист прав людини і громадянина*, тобто за неї передбачається активний захист прав і свобод громадян з гарантією їхньої безпеки та благополуччя;

– *громадянська свідомість і патріотизм*, вона сприяє формуванню громадянської свідомості та патріотизму серед національної спільноти, що обумовлює її єднання й розвиток;

– *управління ризиками*, за неї пріоритетну увагу приділяється ідентифікації й управлінню ризиками, які можуть системно проявлятися та загрожувати національним інтересам у розвитковій фазі.

Зокрема за окремими позиціями, виходячи з рис. 1, відмітимо, що міжнародні договори й угоди (та найголовніше – їх дотримання) формують рамки для управління міжнародними відносинами через взаємовигідне врахування зовнішніх зобов'язань.

Таблиця 1

Орієнтаційні складові правничо-управлінської стратегіології на засадах державотворчого патріотизму нації в умовах воєнного стану

Орієнтаційна складова	Характерний зміст
Національний захист і безпека	Фундаментальним пріоритетом у воєнний період є цілеспрямований захист національних інтересів і забезпечення безпеки нації. За цих умов правники та управлінці спільно розробляють стратегії, спрямовані на відстоювання територіальної цілісності, забезпечення недоторканості державних кордонів та збалансований захист від зовнішніх загроз
Дотримання законності	Незважаючи на воєнний стан, дотримання законності й правопорядку залишається стратегічною функцією. Зокрема, правники визначають правові рамки для активних дій в умовах воєнного стану та розробляють їх, забезпечуючи права і свободи громадян
Мобілізація ресурсів	Правничо-управлінська стратегіологія передбачає ефективне використання всіх ресурсів держави для потреб оборони і діяльності національного господарства. Зокрема, означене включає в себе управління економічними ресурсами, людським капіталом та іншими активами
Інформаційна війна	У воєнний період досить важливою домінантою є активна інформаційна військова політика. За цих умов правничо-управлінська стратегіологія включає в себе заходи для боротьби з дезінформацією та забезпечення подання об'єктивної інформації для власного населення і міжнародної спільноти
Гуманітарна допомога й права людини	У воєнний стан важливо забезпечити оперативну гуманітарну допомогу і дотримання прав людини, навіть у таких складних обставинах. Зокрема, правники й управлінці дієво формують та відповідально працюють над забезпеченням мінімальних стандартів життя і захистом цивільних осіб
Стратегічне планування та адаптація	За воєнного стану важливо розробляти й реалізовувати стратегічні рішення з метою реагування на швидкозмінні умови та адаптувати їх під потреби, аналітично й моніторингово оцінюючи ефективність заходів і коригуючи їх за відповідної ситуації необхідністю.

Джерело: сформовано авторами.

Базові принципи і завдання, які проявляються в системі правничо-управлінської стратегіології на засадах державотворчого патріотизму нації в умовах воєнного стану

Принцип	Характерний проявний ухил	Завдання	Характерний проявний ухил
Захист національних інтересів	базовим пріоритетом є захист національних інтересів, суверенітету та територіальної цілісності держави	Формування і підтримка патріотичної свідомості	створення необхідних умов для формування й підтримки патріотичного ставлення до держави і національних цінностей серед громадян
Дотримання законності	правничо-управлінська стратегіологія ґрунтується на дотриманні законності й правопорядку	Створення правової бази	розробка і забезпечення дотримання законів й нормативних актів, які відповідають національним інтересам та цінностям
Гармонізація інтересів сторін	орієнтованість стратегічних зусиль на збалансоване забезпечення гармонії інтересів різних соціальних і політичних груп нації	Забезпечення безпеки і оборони	розвиток національної обороноздатності, включаючи армію, силові структури та технічні засоби забезпечення безпеки
Ефективне управління	оптимальне управління ресурсами, фінансами й публічними інституціями для досягнення загальних цілей розвитку нації	Ефективне управління ресурсами	оптимізація системи управління фінансами, економічними та природними ресурсами для забезпечення стабільного розвитку держави
Гуманітарні цінності	властиво збереження і захист гуманітарних цінностей, включаючи права людини, громадянські свободи й культурну спадщину	Захист прав і свобод громадян	гарантування прав людини і громадянських свобод, навіть у кризових умовах, і забезпечення їхньої безпеки
		Інформаційна діяльність	запобігання дезінформації та проведення інформаційних кампаній для формування правильної картини про події і національні цінності
		Міжнародна співпраця	розвиток зовнішніх відносин, співпраця з міжнародними партнерами й організаціями для забезпечення безпеки і національних інтересів.

Джерело: сформовано авторами.

Історичний екскурс й практичний досвід попередніх поколінь та політичних лідерів слугує передумовою для коректного визначення й адаптації розвиткових стратегій. Визначення національного попиту й пріоритетів у правничо-управлінській стратегіології на засадах державотворчого патріотизму нації відбувається через урахування думок та вимог громадян, а з ними ще й орієнтуючись на патріотичну позицію громадянського суспільства. Окрім того, через політичне лідерство і владні структури держави активі-

зується процес формування й реалізації пріоритетних рішень щодо її розвитку.

Однак, в умовах воєнного стану правничо-управлінська стратегіологія на засадах державотворчого патріотизму нації вже конкретизовано спрямована на ефективне забезпечення захисту як інтересів, так і безпеки держави та її громадян. Зокрема, суть правничо-управлінської стратегіології в умовах воєнного стану полягає у поєднанні правових і стратегічних підходів з державотворчим патріотизмом та реальним першочерговим

зобов'язанням до безпеки й захисту нації в найскладніших обставинах (табл. 1).

Доцільно наголосити, що в умовах воєнного стану правничо-управлінська стратегіологія на засадах державотворчого патріотизму нації має задіювати та активізувати сукупність характерних принципів і завдань, спрямованих на формування та підтримку функціонування міцної, соборної й стабільної держави з відповідним ситуативним проявом патріотизму громадян (табл. 2).

Характерні особливості в умовах воєнного стану проявляються і в управлінських функціях правничо-управлінської стратегіології, оскільки вони можуть значно відрізнитись від традиційних за мирного часу, оскільки за таких ситуацій пріоритетом стає забезпечення національної безпеки та військової результативності. Управління в умовах воєнного стану базується на базових принципах як державотворчого патріотизму нації, так і захисті національних інтересів. Зокрема, до таких пріоритетних управлінських функцій можливо віднести:

- *стратегічне планування*, оскільки в цих умовах підвищується увага до нього, то необхідно розробити чіткі цілі та завдання для забезпечення національної безпеки й військової готовності;

- *кризовий менеджмент* через власну ефективну систему дозволяє прискорено реагувати на надзвичайні ситуації та координувати дії різних відомств й організацій;

- *мобілізація ресурсів*, виходячи з критичності завдання щодо умов воєнного стану, вимагається мобілізація всіх доступних ресурсів, включаючи людські, фінансові й матеріальні;

- *комунікації*, тут необхідно оперативно забезпечити ефективну систему комунікацій з військовими та цивільним населенням, яка дозволить нації отримувати інформацію про ситуацію на арені воєнних дій та відносно мирних регіонах;

- *юридичне управління* в цьому контексті умови воєнного стану вимагають ретельного юридичного аналізу і управління правовими аспектами, зокрема введення в дію надзвичайних законів, правил й обмежень, які допоможуть оперативно забезпечити безпеку та порядок;

- *гуманітарні аспекти*, тут, незважаючи на воєнний стан, доцільно розв'язувати гуманітарні питання, зокрема такі, як допомога пораненим, евакуація цивільного населення та надання гуманітарної допомоги;

- *лідерство і мораль*, саме вони, спільно з державотворчим патріотизмом нації, стають ключовими елементами правничо-управлінської стратегіології в умовах воєнного стану, забезпечуючи й підтримуючи належний прояв міцності духу нації;

- *зовнішні відносини*, вони також у такій управлінській системі в умовах воєнного стану включають у себе дипломатичний маневр у міжнародних відносинах, встановлення різнопланових союзів і співпрацю з іншими державами для забезпечення безпеки та військових переваг.

Хоча наведені управлінські функції можуть дещо трансформуватись і варіюватись залежно від конкретної ситуації, але загалом, правничо-управлінська стратегіологія в умовах воєнного стану логічно повинна бути спрямована на забезпечення безпеки та пріоритетних інтересів нації.

Характерною особливістю воєнного стану у правничо-управлінській стратегіології на засадах державотворчого патріотизму нації стає зміщення традиційних підходів до реального й оперативного врахування через них ситуації та надзвичайних обставин. Так, більш ємно виділяється в таких підходах екстремальний пріоритет безпеки, оскільки через його дотримання й забезпечується безпека нації. Інші ж аспекти, включаючи економіку, соціальний розвиток й права громадян, можуть підпорядковуватися цьому пріоритету. Логічно, що правники і управлінці повинні приділяти підвищену увагу на забезпечення обороноздатності та захисту держави від зовнішніх агресивних викликів. Практика доводить, що воєнний стан обумовлює потребу в мобілізації ресурсів, включаючи фінанси, промисловість, трудові й природні ресурси, для потреб оборони та забезпечення діяльності національного господарства.

Незважаючи на воєнний стан, необхідно все ж раціонально забезпечувати права і свободи громадян. У цьому контексті, хоча і вводяться законодавчі обмеження на свобо-

ду слова, виборчий процес чи страйки, однак держава має гарантувати безпеку й добробут громадян у кризовий період (зокрема, навіть через їх евакуацію із зони активних військових дій).

Оскільки умови воєнного стану можуть швидко змінюватися, то і пропонувані стратегіологічні підходи повинні бути гнучкими й адаптованими до нових обставин. Так, практично правничо-управлінська стратегіологія на засадах державотворчого патріотизму нації має передбачати можливі сценарії розвитку подій та змінювати плани, виходячи з них. Зокрема, означене стосується цілеспрямованої гуманітарної допомоги для тих, хто постраждав у війні, тобто: надання медичної допомоги, вирішення життєвих потреб, захист прав дітей і цивільних осіб. Обов'язкова увага в правничо-управлінській стратегіології має відводитись конкретизації міжнародних відносин, оскільки через них забезпечується підтримка та співпраця у сферах оборони і гуманітарної допомоги.

Висновки

Отже, правничо-управлінська стратегіологія на засадах державотворчого патріотизму нації – це сучасний підхід до багаторівневого управління, який оптимально поєднує в собі взаємодію як правового аспекту, стратегічного планування, так і національного патріотизму з фундаментальною метою формування й зміцнення держави, виходячи з її потреб та інтересів у цивілізаційному середовищі. Об'єктивно, що воєнний стан вносить відчутні гальмівні корективи в розвиткові соціально-економічні процеси та суттєво зміщує увагу цієї стратегіологічної вітки на цілеспрямоване підвищення обороноздатності держави через активну мобілізацію ресурсних можливостей та забезпечення життєвої безпеки нації в складний період розвитку.

Характерні особливості в умовах воєнного стану проявляються і в управлінських функціях правничо-управлінської стратегіології, оскільки вони в більшості випадків відчутно відрізняються від традиційних за мирного часу, оскільки за таких ситуацій пріоритетом стає забезпечення національної безпеки та військової результативності. Оптимальне управління в умовах воєнного

стану базується на базових принципах як державотворчого патріотизму нації, так і захисті національних інтересів з урахуванням правничих аспектів.

Література

1. Євдокіменко С. А. Громадський контроль за діяльністю суб'єктів забезпечення громадської безпеки, роль і місце громадськості у здійсненні такого контролю в умовах воєнного стану. *Право. UA*. 2023. №1. С. 59–65. DOI: <https://doi.org/10.32782/LAW.UA.2023.1.8>.

2. Звіт про прямі збитки інфраструктури, непрямі втрати економіки від руйнувань внаслідок військової агресії росії проти України, та попередня оцінка потреб України у фінансуванні відновлення. URL: <https://www.minregion.gov.ua/wp-content/uploads/2022/08/zvit-pro-pryami-zbytky-infrastruktury-ta-poperednya-ocinka-potreb-kse.pdf>

3. Карпінський Б. А. Державотворчий патріотизм нації: податкова домінанта інвестиційного зростання. Монографія. Львів : Колір ПРО, 2018. 480 с. (Серія „Держава і стратегіологія”).

4. Карпінський Б. А., Карпінська О. Б. Мотив як управлінська основа державотворчого патріотизму нації з позиції стратегіології розвитку держави. *Бізнес Інформ*. 2023. №2. С. 6–15. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2023-2-6-15>.

5. Макаренков О. Л. Правова визначеність добрих чеснот в образі українців як умова їхньої інтеграції до Європейського Союзу. *Право і суспільство*. 2023. № 3. С. 40–48. DOI: <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2023.3.6>.

6. Юридична енциклопедія : в 6 томах / Редкол. : Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) та ін. К. : «Українська енциклопедія» ім. М. П. Бажана, 1998–2003.

7. After the Financial Crisis: Shifting Legal, Economic and Political Paradigms. Edit by Iglesias-Rodriguez P, Triandafyllidou A., Gropas R. London: Palgrave Macmillan, 2016. 365 p.

8. Bird R. C. Law, Strategy, and Competitive Advantage. *Connecticut Law Review*. 2011. 131. URL: https://opencommons.uconn.edu/law_review/131

9. Dent G. W. The Role of Lawyers in Strategic Alliances. 2003. URL: https://scholarlycommons.law.case.edu/faculty_publications/249

10. Giannakis M., Doran D., Mee D., Dubey R. The design and delivery of modular legal services: implications for supply chain strategy. *International Journal of Production Research*. 2018. Vol. 56, Issue 20. DOI: <https://doi.org/10.1080/00207543.2018.1449976>

11. Legal Strategies. Edit by Antoine Masson, Mary J. Shariff. Verlag Berlin Heidelberg. 2009. DOI: <https://doi.org/10.1007/978-3-642-02135-0>

12. Lopucki L. M., Weyrauch W. O. A Theory of Legal Strategy. *Duke Law Journal*. 2020. Vol. 49, No. 6. Pp. 1405–1486. DOI: <https://doi.org/10.2307/1373051>

13. Park S. K. Legal Strategy Disrupted: Managing Climate Change and Regulatory Transformation. 2021. *American Business Law Journal*. 2021. Vol. 58, Issue 4. Pp. 711–749. DOI: <https://doi.org/10.1111/ablj.12194>

KARPINSKY Borys Andriyovych, Doctor of Economics, Professor, Professor of the Department of Public Administration and Business Management, Ivan Franko National University of Lviv (Lviv, Ukraine);
KARPINSKA Olena Borysivna, PhD (Law), Lawyer (Lviv, Ukraine)

LEGAL AND ADMINISTRATIVE STRATEGIOLOGY: FUNDAMENTALS AND INTERACTION WITH THE STATE-CREATING PATRIOTISM OF NATION UNDER THE CONDITIONS OF THE STATE OF MARTIAL

For the first time, generalized basic provisions regarding the system of legal and administrative strategiology are proposed, which reveal its content in interaction with the nation's state-creating patriotism in peacetime and wartime conditions. Thus, legal and administrative strategiology based on the principles of state-creative patriotism of nation is an effective approach to management that optimally combines both the legal aspect, strategic planning, and national patriotism with the aim of forming and strengthening the state based on its interests. Based on this, the essential content of legal and administrative strategiology based on state-creative patriotism consists

in a purposeful synthesis of legal principles with national goals and patriotism to ensure stability, protection and activation of the development of the state and its citizens at the multi-level stages of formation.

It is substantiated that in the conditions of martial law, the legal and administrative strategiology on the basis of the state-creative patriotism of nation is already concretely aimed at the effective protection of both the interests and the security of the state and its citizens. The significance of legal and administrative strategiology in the conditions of martial law lies in the systematic combination of legal and strategic approaches with state-creative patriotism and a real primary commitment to the security and defense of the nation in the most difficult circumstances.

It is proved that a characteristic feature of martial law in legal and administrative strategiology on the basis of state-creative patriotism of nation is the displacement of traditional approaches to concrete and operative consideration of the situation and extraordinary circumstances through them. In particular, the extreme priority of security is more clearly highlighted in such approaches, because the nation's security is ensured through its observance. Other aspects, including the economy, social development and citizens' rights, may be subject to this priority. It is logical that lawyers and managers should pay increased attention to ensuring the defense capability and protection of the state from external aggressive challenges. Practice proves that the state of war determines the need to mobilize resources, including finance, industry, labor and natural resources, for the needs of defense and ensuring the activities of the national economy.

It is emphasized that optimal management in the conditions of martial law is based on the basic principles of both state-creative patriotism of nation and protection of national interests, taking into account legal aspects.

Key words: law, citizen, legal and administrative strategiology, state-creative patriotism of nation, martial law, management, development, resource, interaction.